

Cântați păduri, cântați izvoare

Nicu Hăloiu

Cântați păduri, cântați izvoare

Cântați păduri, a voastră pribegie,
că v-au lăsat românii fără munți,
v-au lăsat românii fără cer
v-au smuls din țara în care toate pier,
românii ce se dovedesc mărunți
un popor ce-n țara lui e prizonier!

Cântați izvoare a voastră-nstrăinare,
că v-au lăsat românii fără piatră,
v-au băgat în plastic susurul de dor,
nu mai sunteți voi baladelor izvor,
nu vă sunt stăpâni românii de-altădată
v-a-nstrăinat de el acest popor!

Cântați izvoare a voastră-nstrăinare,
că v-au lăsat românii fără piatră,
v-au băgat în plastic și v-au prins în fiare,
trădători de neam, vânzători de vatră,
românii cu venituri speciale,
trădători de neam, ce vor plăti odată!

Cântați păduri, a voastră pribegie,
că v-au lăsat românii fără munți,
ei au uitat de-a basmelor magie,
au adus în țară dușmanii cei mai crunți,
venetici păgâni bolnavi de lăcomie,
ce ne-au impus trădarea ca o epidemie
și ne-au lăsat în suflet, mai goi și mai mărunți!